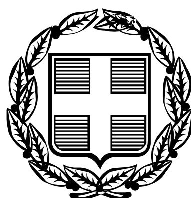

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 167**

13 Φεβρουαρίου 2006

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Απόφαση[1] Αριθμ. 297/IV/2006

Λήψη ασφαλιστικών μέτρων, αυτεπαγγέλτως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 παρ. 5 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, κατά της εταιρείας «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ».

Η ΕΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα Συνεδριάσεων του 1ου ορόφου, του κτηρίου των Γραφείων της (Κότσικα και Πατησίων), την 8η Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Πέμπτη και ώρα 13:00, με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σπυρίδων Ζησιμόπουλος
Μέλη: Νικόλαος Γεράσιμος
Θεόδωρος Δεληγιαννάκης,
Παναγιώτης Μαντζουράνης,
Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος,
Ιωάννης Κατσουλάκος,
Γεώργιος Τριανταφυλλάκης και
Αριστέα Σινανιώτη.
Γραμματέας: Όλγα - Ανίτα Ραφτοπούλου, κωλυόμενης της τακτικής Αλεξάνδρας-Μαρίας Ταραμπίκου.

Θέμα της Συνεδριάσεως ήταν η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, αυτεπαγγέλτως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 παρ. 5 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, κατά της εταιρείας «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ» (εφεξής και ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ).

Με απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού (στο εξής και Ε.Α.), επετράπη η συμμετοχή στη συζήτηση της παρούσας υπόθεσης του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ & ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ και του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ & ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ που είχαν νομίμως κλητευθεί από τη Γραμματεία της Ε.Α., σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ.3 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (κοινή υπουργική απόφαση 963/2001). Με την ανωτέρω απόφαση, η Ε.Α. έκρινε ότι οι ως άνω Ενώσεις Πρατηριούχων, ασκούσες το από το άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος δικαίωμα τους, δεν καθίστανται διάδικοι στη δικαζόμενη υπόθεση, δεν αποκτούν πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου αυτής, δύνανται όμως να ενεργούν διαδικαστικές πράξεις (εξέταση μαρτύρων, υποβολή υπομνήματος κ.λ.π.) και να παρίστανται στη συζήτηση της υπόθεσης δια ή μετά πληρεξουσίου δικηγόρου, καθόσον ως τα έτερα συμβαλλόμενα μέρη στην εξεταζόμενη υπόθεση με την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, έχουν έννομο συμφέρον να ακουστούν ως άμεσα θιγόμενοι, από τη λήψη ή μη των ασφαλιστικών μέτρων και την παραγόμενη από την εκδοθησόμενη απόφαση δεσμευτικότητα και για αυτούς (βλ. σχετικά υπ' αριθμ. 245/III/2003 απόφαση Ε.Α.).

Κατόπιν των ανωτέρω στη συνεδρίαση παρέστησαν: α) για την εταιρεία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ο Λεωνίδας Τόλης, Νομικός Σύμβουλος αυτής, μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων Ελένης Παπακωνσταντίνου και Γεωργίου Ρισβά, β) για τον ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ & ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ ο Πρόεδρος του Ηλίας Χατζηβασίλογλου μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων Κωνσταντίνου Καραγκούνη και Ειρήνης Παππά, και γ) για τον ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ & ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ ο πληρεξούσιος δικηγόρος Κωνσταντίνος Καραγκούνης.

Επίσης, με απόφαση της Ολομέλειας της Ε.Α. απερρίφθη το αίτημα των ως άνω Ενώσεων Πρατηριούχων Αθηνών και Πατρών για έκδοση προσωρινής διαταγής μέχρι την έκδοση της αποφάσεως της Ε.Α. επί της εκκρεμούς διαδικασίας λήψης ασφαλιστικών μέτρων.

Η συζήτηση της υπόθεσης συνεχίστηκε και κατά τις παρακάτω συνεδριάσεις της Ε.Α. την 12η Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Δευτέρα και ώρα 13:00, και την 22η Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10:30, οπότε και ολοκληρώθηκε η ακροαματική διαδικασία.

Στην αρχή της συζητήσεως, τον λόγο έλαβε η Γενική Εισηγήτρια επί της υποθέσεως Σοφία Καμπερίδου, Προϊσταμένη των Διευθύνσεων Ελέγχου Συγκεντρώσεων και Ελέγχου Συμπράξεων και Καταχρηστικών Πρακτικών της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού (εφεξής και Γ.Δ.Α.), η οποία ανέπτυξε τη γραπτή Εισήγηση της Γ.Δ.Α. και κατέληξε προτείνοντας την αυτεπάγγελτη

1 Από την παρούσα απόφαση έχουν παραλειφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμο ύ (ΦΕΚ 361/Β΄/4.4.2001), τα στοιχεία εκείνα, τα οποία κρίθηκε ότι αποτελούν επιχειρηματικό απόρρητο. Στη θέση των στοιχείων που έχουν παραλειφθεί υπάρχει η ένδειξη [...]. Όπου ήταν δυνατό τα στοιχεία που παραλείφθηκαν αντικαταστάθηκαν με ενδεικτικά ποσά και αριθμούς ή με γενικές περιγραφές (εντός [...]).

λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της εταιρείας ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, δεδομένου ότι πληρούνται σωρευτικά οι προϋποθέσεις του άρθρου 9 παρ. 5 του ν. 703/1977, όπως ισχύει.

Στη συνέχεια, το λόγο έλαβαν οι ως άνω πληρεξούσιοι δικηγόροι των ενδιαφερομένων μερών, οι οποίοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους, απάντησαν σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησαν οι μεν πληρεξούσιοι δικηγόροι της εταιρείας ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ την απόρριψη της Εισηγήσεως, οι δε πληρεξούσιοι δικηγόροι των Ενώσεων Πρατηριούχων την αποδοχή της Εισηγήσεως της Γ.Δ.Α.. Όλα τα μέρη επεφυλάχθησαν να αναπτύξουν λεπτομερώς τις απόψεις τους με τα υπομνήματα που θα προσκομίσουν. Επίσης, τα ενδιαφερόμενα μέρη ζήτησαν από την Επιτροπή την εξέταση μαρτύρων για τη θεμελίωση των ισχυρισμών τους. Η δε Επιτροπή, αποδεχόμενη το αίτημα εξέτασε α) τον Παναγιώτη Ηλιάδη του Κων/νου, Πρόεδρο της ΕΝΩΣΗΣ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ο οποίος κλητεύθηκε σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 3 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΚΥΑ 963/30.3.2001, ΦΕΚ 361/Β/4.4.2001), β) τον μάρτυρα του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ & ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ Κωνσταντίνο Τσιτσιλώνη, Γενικό Γραμματέα και ιδιοκτήτη πρατηρίου, γ) τον μάρτυρα του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ & ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ Ιωάννη Τουρκαμπή, Νομικό - Συνταξιούχο Δικηγόρο και ιδιοκτήτη πρατηρίου, και δ) το μάρτυρα της εταιρείας ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, Χρήστο Τσόλκα, Διευθυντή Κύπρου, Μάλτας Πωλήσεων και Διανομών Ελλάδας.

Επίσης, στη συζήτηση είχε νομίμως κλητευθεί, σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 3 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού η ΕΝΩΣΗ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥΧΩΝ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΤΣΙΓΑΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ, η οποία δεν παρέστη στη συζήτηση και απέστειλε σχετική επιστολή (ημ. αρ. πρωτ. 7936/7.12.2005).

Με την ολοκλήρωση της ακροαματικής διαδικασίας, ο Πρόεδρος της Επιτροπής έδωσε προθεσμία στα ενδιαφερόμενα μέρη έως την 27η Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Τρίτη για να προσκομίσουν τα υπομνήματα τους.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε διάσκεψη, στην αίθουσα συνεδριάσεων του 1ου ορόφου του κτηρίου των Γραφείων της, την 3η Ιανουαρίου 2006, ημέρα Τρίτη και ώρα 14:00 και αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του σχετικού φακέλου, την Εισήγηση της Γ.Δ.Α., τις απόψεις που διετύπωσαν, προφορικώς και εγγράφως τα ενδιαφερόμενα μέρη καθώς και τα όσα κατέθεσαν οι μάρτυρες κατά την ακροαματική διαδικασία, και τα υπομνήματα που υπέβαλαν, σκέφθηκε ως εξής:

Ι. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 5 του ν. 703/1977, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση του με το νόμο 3373/2005 (ΦΕΚ Α' 188/2.8.2005): «5. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικώς αρμόδια να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση του Υπουργού Ανάπτυξης, όταν πιθανολογείται παράβαση των άρθρων 1, 2, 2α και 5 ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την αποτροπή άμεσα επικειμένου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέρον...».

Ο σκοπός της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων έγκειται στη διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της μελλοντικής αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού επί της κυρίας υποθέσεως (καταγγελίας). Ειδικότερα, η Ε.Α. λαμβάνει εκείνα τα μέτρα, τα οποία θα διασφαλίζουν ότι η δομή της σχετικής αγοράς δεν θα μεταβληθεί προς το χειρότερο μέχρις ότου η Ε.Α. εκδώσει την απόφαση της επί της κυρίας υποθέσεως (καταγγελίας). Για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων η Ε.Α. λαμβάνει υπ' όψη της το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της ανάγκης λήψης ασφαλιστικών μέτρων, που σημαίνει την εξέταση της πιθανότητας ευδοκίμησης της καταγγελίας, υπό την έννοια όχι της εξασφαλισμένης νίκης επί της καταγγελίας, αλλά της σοβαρότητας των νομικών επιχειρημάτων αυτής. Ο χαρακτήρας εξ άλλου των ασφαλιστικών μέτρων, ιδίως όπως το άρθρο 9 παρ. 5 διαμορφώθηκε μετά την τροποποίηση του από το ν. 3373/2005, είναι εξαιρετικός, τα μέτρα αυτά δηλαδή λαμβάνονται πλέον μόνον αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση του Υπουργού Ανάπτυξης, όχι μετά από αίτηση επιχειρήσεως ή επιχειρήσεων που έχουν υποβάλει καταγγελία.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 5 ν. 703/1977, όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε δυνάμει του άρθρου 16 παρ. 4 ν. 3373/2005 (ΦΕΚ Α' 188/2.8.2005), η Ε.Α. λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, εφ' όσον συντρέχουν σωρευτικά δύο προϋποθέσεις: 1) πιθανολογείται παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 2α και 5 του ν. 703/1977 ή των άρθρων 81 και 82 της ΣυνθΕΚ, και 2) συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσου και επικείμενου κινδύνου πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέρον. Ειδικότερα:

1) Προϋπόθεση για την λήψη ασφαλιστικών μέτρων αποτελεί, μεταξύ των άλλων, η πιθανολόγηση ότι υπάρχει παράβαση της διατάξεως του άρθρου 2α του ν. 703/1977. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό: «Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 1 του ν. 703/1977 και του άρθρου 81 της ΣυνθΕΚ, απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται προς αυτήν ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή, ακόμη και ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης δύναται να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων».

Από τη διάταξη του άρθρου 2α συνάγεται ότι μία συμπεριφορά επιχειρήσεως υπάγεται στην απαγόρευση της διατάξεως αυτής όταν υπάρχει σχέση οικονομικής εξαρτήσεως και κατάχρηση της σχέσεως αυτής (πρβλ. Ε.Α. 11/1995, 19/96, 35/1996, 49/1997, 89/1997, 20/11/1998, 100/1998, 111/1998, 124/1998, 91/11/1999, 144/11/2000, 166/11/2000). Ειδικότερα:

α) Η έννοια της οικονομικής εξαρτήσεως προϋποθέτει αφ' ενός την ύπαρξη μιας ισχυρής επιχειρήσεως, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή και αφετέρου την ύπαρξη μιας εξαρτημένης επιχειρήσεως, η οποία δεν διαθέτει ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις, υπό την έννοια είτε ότι δεν προσφέρονται καθόλου εναλλακτικές λύσεις, είτε ότι οι υπάρχουσες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα για την εξαρτημένη επιχείρηση, δηλαδή η τελευταία δεν μπορεί να προμηθεύεται τα προϊόντα

ή τις υπηρεσίες από άλλη πηγή ή εάν μπορεί, τα προμηθεύεται όχι με τους ίδιους αλλά με δυσμενέστερους όρους, οι οποίοι θα έχουν ως αποτέλεσμα να περιέλθει η εξαρτώμενη επιχείρηση σε δυσμενή έναντι των ανταγωνιστών της θέση. Τούτο έχει ως συνέπεια να μειώνεται σημαντικά η ικανότητα της να ανταπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, πράγμα που μπορεί να την οδηγήσει ακόμη και σε αδυναμία να συνεχίσει τη λειτουργία της. Η οικονομική εξάρτηση λ.χ. εμπόρου από προμηθευτή μπορεί να προκύπτει από το γεγονός ότι ο πρώτος έχει προσαρμόσει την επιχείρηση του στις ανάγκες διάθεσης και προώθησης των προϊόντων του δευτέρου, λόγω της μακρόχρονης συνεργασίας του και των επενδύσεων που έκανε, ώστε δεν θα μπορούσε να στραφεί προς εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού, χωρίς να υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες. Οικονομική εξάρτηση υφίσταται επίσης και όταν ο μέχρι τούδε πελάτης και μεταπωλητής των προϊόντων συγκεκριμένης επιχειρήσεως για να ανταγωνισθεί αποτελεσματικά άλλους μεταπωλητές/διανομείς όμοιων ή ομοειδών προϊόντων έχει την ανάγκη των προϊόντων της συγκεκριμένης επιχειρήσεως. Και αυτό, διότι τα προϊόντα της τελευταίας αναμένεται από τους καταναλωτές να συγκαταλέγονται οπωσδήποτε μεταξύ των προϊόντων, τα οποία οι μεταπωλητές/διανομείς τους προσφέρουν (πωλούν) (πρβλ. Ε.Α. 49/1997, 89/1997, 20/11/1998, 124/1998, 91/11/1999, 144/11/2000, 145/11/2000, 159/11/2000, 166/11/2000).

β) Κατάχρηση της σχέσεως οικονομικής εξαρτήσεως υπάρχει όταν η ισχυρή επιχείρηση από την οποία μία ή περισσότερες επιχειρήσεις εξαρτώνται, εκμεταλλεύεται την ισχύ, την οποία της δίνει η αδυναμία της εξαρτημένης επιχειρήσεως, να διαθέτει άλλη ισοδύναμη εναλλακτική λύση (κατά τα ανωτέρω), και αποκομίζει οφέλη για τον εαυτόν της και εις βάρος της εξαρτημένης επιχειρήσεως, τα οποία δεν θα απεκόμιζε αν υπήρχε εναλλακτική λύση για την εξαρτώμενη επιχείρηση (πρβλ. Ε.Α. 91/11/1999, 144/11/2000, 145/11/2000). Η διάταξη του άρθρου 2α ν. 703/2005 αναφέρει ενδεικτικώς ως περιπτώσεις καταχρηστικής εκμεταλλεύσεως της σχέσεως οικονομικής εξαρτήσεως την επιβολή αυθαίρετων όρων των συναλλαγών, τη διακριτική μεταχείριση, δηλ. την άνιση (δυσμενή) μεταχείριση και την αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρονίων σχέσεων.

Ως αυθαίρετοι όροι των συναλλαγών νοούνται οι όροι εκείνοι, οι οποίοι επιβάλλονται μονομερώς από την ισχυρή επιχείρηση επί της εξαρτημένης επιχειρήσεως και οι οποίοι επί πλέον αποκλίνουν από τους συνήθεις όρους των συναλλαγών, οι οποίοι ισχύουν σε μία αγορά, στην οποία επικρατεί ανταγωνισμός ή θα ίσχυαν, αν επικρατούσε ανταγωνισμός, και τέλος δεν δικαιολογούνται ούτε από τις ειδικές συνθήκες της συγκεκριμένης περιπτώσεως. Στην τελευταία αυτή περίπτωση η εκτίμηση γίνεται επί τη βάσει σταθμίσεως συμφερόντων στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας (πρβλ. Ε.Α. 89/1997, 91/11/1999).

2) Για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων απαιτείται να υπάρχει επί πλέον και επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέρον. Ως δημόσιο συμφέρον νοείται ο ανταγωνισμός ως θεσμός, πρέπει δηλ. να υπάρχει κίνδυνος να πληγεί ανεπανόρθωτα ο ανταγωνισμός σε συγκεκριμένη αγορά (σχετική αγορά), βλ. και ανακοίνωση της Ε.Α. της 24.10.2005.

Όσον αφορά στη συνδρομή επείγουσας περίπτωσης, αυτή εξετάζεται σε συνδυασμό με την ανάγκη αποτροπής άμεσα επικείμενου κινδύνου πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης. Το επείγον δηλαδή είναι συνάρτηση με το αν υπάρχει ή προβλέπεται να υπάρξει άμεσα επικείμενος κίνδυνος ανεπανόρθωτης βλάβης δηλ. επαπειλούμενος κίνδυνος, ο οποίος για να αποτραπεί πρέπει να αντιμετωπισθεί ανυπερθέτως, ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία ανεπανόρθωτης βλάβης.

Εξ άλλου ανεπανόρθωτη βλάβη υπάρχει όταν πρόκειται για ουδόλως επανορθώσιμη ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, μέχρι να εκδοθεί η απόφαση της Ε.Α. επί της κυρίας υποθέσεως. Ουδόλως επανορθώσιμη βλάβη συντρέχει όταν η προηγούμενη κατάσταση, πραγματική και νομική, δεν μπορεί να επανέλθει και συγκεκριμένα, όταν το επελθόν αποτέλεσμα είναι οριστικό και μη αναστρέψιμο. Δυσχερώς δε επανορθώσιμη βλάβη συντρέχει όταν η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση απαιτεί εντατικές προσπάθειες, χρονοβόρα διαδικασία, δυσανάλογες δαπάνες, χωρίς να είναι βέβαιο το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Για τη συνδρομή ή μη ανεπανόρθωτης βλάβης θα πρέπει να εξετάζεται αν η βλάβη δεν θα είναι δυνατόν να επανορθωθεί ή θα είναι δυσχερώς επανορθώσιμη εάν δεν ληφθούν τα ασφαλιστικά μέτρα και όχι αν τελικά θα ευδοκιμήσει η καταγγελία, η εξέταση της οποίας θα ακολουθήσει σε ύστερο χρόνο.

ΙΙ. Εν προκειμένω πιθανολογήθηκαν τα εξής:

Α. Όσον αφορά στη σχετική αγορά βιομηχανοποιημένων προϊόντων καπνού πιθαναλογήθηκε ότι διακρίνεται στις επιμέρους αγορές: i) των τσιγάρων, ii) των πούρων και σιγαρίλλος, και ενδεχομένως και iii) του καπνού που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων (βλ. ΕΑ 144/11/2000, ΕΑ 254/ΙΠ/2003, Ευρωπαϊκή Επιτροπή COMP/M. 1735 Seita/Tabacalera, COMP/M 3248 BAT/ETI, IV/M.1415 BAT/Rothmans, COMP/M.3728 - Autogrill / Altadis / Aldeasa κ.λπ.). Όσον αφορά στον ορισμό της σχετικής γεωγραφικής αγοράς, η Ε.Α. δέχεται το σύνολο της ελληνικής επικράτειας ως αυτοτελή αγορά (βλ. και υποθέσεις Ευρωπαϊκής Επιτροπής COMP/M.2779 - Imperial Tobacco/Reemtsma Cigarettenfabriken, COMP/M.3191 - Philip Morris/Papastratos, COMP/M. 1735 Seita/Tabacalera, IV/M.1415 BAT/Rothmans). Η ακριβής οριοθέτηση της αγοράς στην παρούσα υπόθεση δεν αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για τη λήψη απόφασης, όπως αποδεικνύεται κατωτέρω.

Σε ό,τι αφορά στον ανταγωνισμό στον κλάδο των καπνοβιομηχανιών οι εγχώριες καπνοβιομηχανίες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα είναι οι εξής: ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ Α.Β.Ε.Σ. (η οποία εντάχθηκε στον πολυεθνικό όμιλο Philip Morris το 2003, Απόφαση Ε.Επ. COMP/M.3191, ενώ η ίδια εισάγει στην Ελλάδα και τα σήματα της Altadis), ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΕΛΙΑ Α.Ε., ΣΕΚΑΠ Α.Ε., ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Θ.Δ. Α.Ε. και ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε. (η οποία έχει πρόσφατα διακόψει τη λειτουργία της), ενώ οι μεγαλύτερες εισαγωγικές εταιρείες είναι οι: BRITISH AMERICAN TOBACCO HELLAS A.E., IMPERIAL TOBACCO HELLAS A.E., ALTADIS, JAPAN TOBACCO INTERNATIONAL HELLAS A.E.B.E., GALLAHER HELLAS A.E., SCANDINAVIAN TOBACCO HELLAS A.E. (House of Prince) (οι τελευταίες τρεις εταιρείες έχουν κοινό αποκλειστικό διανομέα την ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α.Ε).

Τα μερίδια στη συνολική αγορά των βιομηχανοποιημένων τσιγάρων το έτος 2004 (AC Nielsen) πιθαναλογήθηκε ότι ήταν περίπου: ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ 39,09% (εκ του οποίου το 1,02% αφορά τα σήματα της Altadis), BAT 13,66%, ΚΑΡΕΛΙΑ 12,1%, ΣΕΚΑΠ 12,26%, Japan Tobacco 8,25%, Imperial 5,9%, Gallaher 4,36%, House of Prince 2,95%, ΚΕΡΑΝΗΣ 0,96%, ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ 0,44%. Η ακριβής οριοθέτηση των μεριδίων αγοράς στην παρούσα υπόθεση δεν αποτελεί, επίσης, κρίσιμο παράγοντα για τη λήψη απόφασης.

Η διανομή των προϊόντων καπνού στην Ελλάδα γίνεται με δύο τρόπους: Στα μεγάλα αστικά κέντρα, Αθηνών, Πειραιώς, Πάτρας και Θεσσαλονίκης η διανομή γίνεται μέσω πρατηριούχων (χονδρική πώληση), οι οποίοι διαθέτουν όλα τα βιομηχανοποιημένα τσιγάρα που διατίθενται στην ελληνική αγορά και οφείλουν να προμηθεύουν τα σημεία λιανικής πώλησης στη γεωγραφική περιοχή τους. Εκτός αυτών των γεωγραφικών ορίων, η διανομή γίνεται από αποκλειστικούς αντιπροσώπους που διαθέτει κάθε καπνοβιομηχανία και εισαγωγική εταιρεία και στις περιπτώσεις απομακρυσμένων περιοχών από κοινούς διανομείς οι οποίοι διατηρούν το δικαίωμα να εμπορεύονται και ανταγωνιστικά προϊόντα. Οι περισσότερες εταιρείες παραγωγής ή/και εμπορίας ειδών καπνού μέχρι σήμερα συνήπταν συμβάσεις με τους αποκλειστικούς αντιπροσώπους και τους κοινούς διανομείς, αλλά όχι με τους πρατηριούχους οι οποίοι λειτουργούσαν από ίδρυσης τους βάσει μακροχρόνιας άτυπης καλής συνεργασίας. Οι πρατηριούχοι είναι οργανωμένοι σε Συνδέσμους/Ενώσεις Πρατηριούχων ανά γεωγραφική περιοχή. Σύμφωνα με μελέτη της ICAP (2004), ο Σύνδεσμος Πρατηριούχων Σιγαρέτων Αθηνών και Προαστίων αριθμεί 126 μέλη, η Ένωση Πρατηριούχων Πειραιώς 40 μέλη, το Σωματείο Πρατηριούχων Θεσσαλονίκης 20 μέλη και το Σωματείο Πατρών 5 μέλη, ενώ «(σ)ύμφωνα με δηλώσεις παραγόντων του κλάδου, οι παραπάνω αναφερόμενοι σύνδεσμοι πραγματοποιούν το 65% περίπου του συνολικού χονδρικού εμπορίου των προϊόντων καπνού» (ICAP, 2004, σελ. 8).

Β. Τον Ιούλιο του 2005 η εταιρεία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, απηύθυνε προς όλους ανεξαιρέτως τους συνεργάτες της πρατηριούχους Αθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης και Πατρών σχέδιο έγγραφης σύμβασης, το οποίο τιτλοφορείται «ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΟΡΟΙ & ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ».

Στο προοίμιο του σχεδίου σύμβασης αναφέρονται τα εξής:

«Αγαπητοί συνεργάτες,

....

Με την παρούσα η εταιρεία μας ...σας γνωστοποιεί τους ακόλουθους όρους οι οποίοι διέπουν όλες τις παραγγελίες, παραδόσεις, πωλήσεις και εν γένει συναλλαγές σας με την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ σχετικά με τσιγάρα και εν γένει προϊόντα καπνού είτε παραγωγής της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ είτε παραγωγής τρίτων υπό διάφορα σήματα...

Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιεί οποτεδήποτε τους παρακάτω όρους κατά την απόλυτη κρίση της με σχετική γνωστοποίηση της στην οποία θα καθορίζεται ο χρόνος ισχύος κάθε τροποποίησης.

Σε περίπτωση παραβίασης οποιουδήποτε από τους παρακάτω όρους η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ διατηρεί το δικαίωμα να διακόψει κάθε παράδοση Προϊόντων καθώς και να σταματήσει οποιαδήποτε συναλλαγή και συνεργασία, επιφυλασσόμενη κάθε άλλου νομίμου δικαιώματος της.

Για την αποδοχή των παρόντων όρων παρακαλούμε να υπογράψετε στο τέλος του παρόντος και να μας επιστρέψετε το υπογεγραμμένο αντίγραφο. Σε κάθε περίπτωση, η υποβολή οποιασδήποτε παραγγελίας Προϊόντων μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2005 συνιστά πλήρη και ανεπιφύλακτη αποδοχή των όρων του παρόντος και κάθε θέμα σχετικά με την εκτέλεσή της θα διέπεται από το παρόν.»

Εν συνεχεία το σχέδιο σύμβασης ρυθμίζει τα εξής θέματα (εν περιλήψει):

α) Παραγγελιών και παραδόσεων.

Ορίζει τον τρόπο υποβολής και παράδοσης των παραγγελιών, την ελάχιστη συνολική ποσότητα παραγγελίας για κανονικές και για έκτακτες παραγγελίες, τις μονάδες παραγγελίας για κάθε σήμα (1 ή 1/2 χαρτοκιβώτιο ή 10 κούτες).

β) Αποθήκευσης, συντήρησης και αποθεμάτων.

Προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι: «2. Ο Πελάτης υποχρεούται να εξασφαλίζει τη συνεχή προμήθεια των Προϊόντων και την κάλυψη της λιανικής ζήτησης. Για το σκοπό αυτό ..., ο Πελάτης θα διατηρεί ανά πάσα στιγμή απόθεμα ανά κωδικό ικανό να καλύψει τη ζήτηση μέχρι την ημέρα της επόμενης παράδοσης Προϊόντων βάσει του τακτικού χρονοδιαγράμματος παραδόσεων. Εξυπακούεται ότι για τον υπολογισμό του αποθέματος δεν θα λαμβάνονται υπ' όψιν οι παραγγελίες Προϊόντων. Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ διατηρεί το δικαίωμα να πραγματοποιεί σχετικούς ελέγχους ....».

γ) Όρων πληρωμής - πιστώσεων - εξασφάλισης.

Ορίζει τα ακόλουθα: «1. Η εξόφληση του τιμήματος των Προϊόντων θα γίνεται σύμφωνα με τους αποδεκτούς τρόπους πληρωμής που θα γνωστοποιεί εκάστοτε η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ προς τον Πελάτη. Με την επιφύλαξη των παραπάνω, ο γενικός τρόπος πληρωμής είναι μέσω επιταγής εκδόσεως του Πελάτη εις διαταγήν της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, και υπό τον όρο είσπραξης αυτής. Η εξόφληση με μετρητά δεν αποτελεί αποδεκτό τρόπο πληρωμής.

2. Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ δύναται να παρέχει προς τους Πελάτες πίστωση, η οποία εξαρτάται κατά περίπτωση από διάφορα κριτήρια, όπως οικονομική επιφάνεια και φερεγγυότητα, προηγούμενο ιστορικό πληρωμών, και καθορίζεται από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, η οποία δύναται να τροποποιεί τα όρια και τους όρους της παρεχόμενης πίστωσης κατά την απόλυτη κρίση της. Υπό την επιφύλαξη των παραπάνω, ο γενικός κανόνας είναι η παροχή πίστωσης 10 ημερών και, από 15 Νοεμβρίου 8 ημερών. Σε περίπτωση νέων πελατών δεν θα παρέχεται πίστωση και η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ διατηρεί το δικαίωμα να ζητά προπληρωμή με την έκδοση επιταγής ημέρας πριν την εκτέλεση της παραγγελίας...

4. Σε κάθε περίπτωση το Ανεξόφλητο Υπόλοιπο του Πελάτη, ήτοι το σύνολο του ανεξόφλητου Τιμήματος Προϊόντων που έχουν πωληθεί και παραδοθεί στον Πελάτη, συμπεριλαμβανομένου του τιμήματος Προϊόντων που έχουν παραγγελθεί από τον Πελάτη δεν μπορεί να υπερβαίνει το ανώτατο όριο Ανεξόφλητου Υπολοίπου («Πλαφόν») κατά τη στιγμή της παραγγελίας, όπως το Πλαφόν αυτό θα καθορίζεται από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ κατά την απόλυτη κρίση της. Το Πλαφόν κάθε πελάτη θα επανεξετάζεται από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ τουλάχι-

στον 1 φορά κάθε χρόνο. Σε περίπτωση υπέρβασης του Πλαφόν αυτού, η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ δικαιούται να αρνηθεί την εκτέλεση παραγγελιών ή να απαιτήσει την προπληρωμή του συνόλου της παραγγελίας ή να λάβει άλλα νόμιμα μέτρα.

5. Το Πλαφόν πρέπει να καλύπτεται είτε από τραπεζική εγγυητική επιστολή εις πρώτη ζήτηση («Τραπεζική Εγγύηση») είτε από υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης («Εμπράγματη Ασφάλεια») είτε με συνδυασμό των δύο είτε με άλλο τρόπο κατά την επιλογή της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ως ακολούθως:

Ποσό Τραπεζικής Εγγύησης x 1,3 = Πλαφόν, και/ή

Ύψος Εμπράγματης Ασφάλειας x 1 = Πλαφόν

Τα παραπάνω ισχύουν από 15 Οκτωβρίου 2005. Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ θα γνωστοποιήσει σε κάθε πελάτη το Πλαφόν που πρέπει να καλυφθεί σύμφωνα με τα παραπάνω εντός του Ιουλίου - Αυγούστου 2005.

6. Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ προτίθεται να καταργήσει σταδιακά την κάλυψη με Εμπράγματη Ασφάλεια και να αποδέχεται μόνον Τραπεζική Εγγύηση. Ωστόσο, από τα έγγραφα του φακέλου και την ακροαματική διαδικασία προκύπτει ότι η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ δεν προτίθεται να καταργήσει την εμπράγματη ασφάλεια.

δ) Ειδικών υποχρεώσεων για την εξασφάλιση της νόμιμης κυκλοφορίας των προϊόντων.

Προβλέπει μεταξύ άλλων ότι «4. Ο Πελάτης υποχρεούται (α) να μη μεταπωλεί Προϊόντα σε οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο γνωρίζει ή έχει λόγο να πιστεύει ότι εμπλέκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο σε παράνομο εμπόριο τσιγάρων και (β) να μην πωλεί σε πελάτες του Προϊόντα σε ποσότητες που υπερβαίνουν την εύλογα αναμενόμενη νόμιμη ζήτηση από τον συγκεκριμένο πελάτη για την προοριζόμενη αγορά λιανικής πώλησης.

12. Ο Πελάτης θα ενημερώνει την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ για την προοριζόμενη χρήση και για τα τμήματα της αγοράς λιανικής πώλησης όπου προτίθεται να πωλήσει τα Προϊόντα («Σχέδιο Πωλήσεων»). Ο Πελάτης θα παρέχει πλήρη στοιχεία των μεταγενέστερων αγοραστών στους οποίους πωλούνται τα Προϊόντα. Το Σχέδιο Πωλήσεων θα ενημερώνεται σε τακτική βάση και θα γνωστοποιείται στην ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ. ...

14. Ο Πελάτης θα εφαρμόζει συστήματα εντοπισμού και παρακολούθησης των πωλήσεων του, σύμφωνα με τις υποδείξεις της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ. Επίσης, αποδέχεται ότι οι πωλήσεις των Προϊόντων από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ προς αυτόν θα υπόκεινται σε σύστημα εντοπισμού και παρακολούθησης και ότι η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ μπορεί να παρέχει σχετικές πληροφορίες προς αρμόδιες αρχές. Στα πλαίσια των εν λόγω συστημάτων εντοπισμού και παρακολούθησης ο Πελάτης μπορεί να υποχρεωθεί να σκανάρει τα κιβώτια των Προϊόντων (1) κατά την παραλαβή τους από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ και (2) κατά την παράδοση τους από τον Πελάτη προς τους πελάτες του, καθώς και να καταγράφει και να τηρεί τα σχετικά στοιχεία και πληροφορίες σε βάση δεδομένων σύμφωνα με τις υποδείξεις της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ.

ε) του Προσωποπαγούς χαρακτήρα των συναλλαγών της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ και του Πελάτη της.

στ) Εμπιστευτικότητας.

Γ. Εν προκειμένω πιθανολογείται κατά πλειοψηφία, ότι οι πρατηριούχοι τελούν σε σχέση οικονομικής εξαρτήσεως από την εταιρεία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ για τους εξής λόγους. Πρόκειται για μακρόχρονη οικονομική συνεργασία για κάποιους από το 1982 και εντεύθεν και για κάποιους άλλους άνω των πενήντα (50) ετών. Οι πρατηριούχοι δεν μπορούν να επιβιώσουν στην εν λόγω αγορά διακινώντας μόνον τα προϊόντα των λοιπών ανταγωνιστριών της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ εταιριών, καθώς ναι μεν αυτά αντιπροσωπεύουν ποσοστό περίπου 60%, πλην όμως η απουσία του λοιπού 40% που καλύπτει με τα προϊόντα της η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, πέραν του μεγέθους της άμεσης οικονομικής απώλειας που συνεπάγεται είναι η απαρχή μιας περαιτέρω οικονομικής απαξίωσης, με δεδομένες τις απαιτήσεις των πελατών να έχουν πρόσβαση σε όλες τις μάρκες σιγαρέτων.

Επιπλέον, οι πρατηριούχοι δεν έχουν στη διάθεση τους ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις για την προμήθεια των προϊόντων τους παρά μόνον από την ίδια την εταιρεία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ. Δεν αποτελεί δε ισοδύναμη εναλλακτική λύση η προμήθεια των προϊόντων ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ από διανομείς της επαρχίας ή από ανεξάρτητους χονδρεμπόρους, καθώς η προμήθεια από τους τελευταίους δεν μπορεί να γίνεται με τους ίδιους όρους με αυτούς που προμηθεύονται από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ αλλά με δυσμενέστερους όρους μη συμφέροντες για αυτούς, που θα έχουν ως αποτέλεσμα την περιέλευση των εξαρτώμενων επιχειρήσεων σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους.

Επίσης, κατά πλειοψηφία πιθανολογείται ότι συντρέχει και η προϋπόθεση της καταχρηστικής εκμεταλλεύσεως της εν λόγω εξαρτήσεως στην προκειμένη περίπτωση, η οποία συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων. Η εταιρεία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, κάνοντας χρήση της θέσης ισχύος της στην αγορά των πρατηριούχων και εκμεταλλευόμενη τη σχέση οικονομικής εξαρτήσεως με τους πρατηριούχους-συνεργάτες της επιχείρησε να επιβάλλει μονομερώς νέους επαχθέστερους όρους συνεργασίας στους πρατηριούχους της με αφορμή την ενσωμάτωση των όρων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την καταπολέμηση της λαθρεμπορίας. Κατά πλειοψηφία πιθανολογείται από τα έγγραφα του φακέλου, τις καταθέσεις των μαρτύρων και την εξέταση ως διαδίκου του Προέδρου του Συνδέσμου Πρατηριούχων Σιγαρέττων Αθηνών και Προαστείων Ηλία Χατζηβασίλογλου, ότι η επιβολή των όρων δεν αποτέλεσε αντικείμενο συζητήσεων και διαπραγματεύσεων μεταξύ της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ και των πρατηριούχων πριν την εφαρμογή τους (βλ. τις από 22.7.2005 «ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΔΗΛΩΣΗ» που της απηύθυναν ο Σύνδεσμος Πρατηριούχων Σιγαρέτων Αθηνών και Προαστίων, Ένωση Πρατηριούχων Τσιγάρων Πειραιώς και ο Σύνδεσμος Πρατηριούχων Σιγαρέτων Νομού Αχαΐας και Περιχώρων καθώς και την από 2.8.2005 επιστολή που της απηύθυνε ο Σύνδεσμος Πρατηριούχων Σιγαρέτων Χονδρικής Πώλησης Θεσσαλονίκης, την από 6.9.2005 εξώδικη διαμαρτυρία των ανωτέρω Συνδέσμων, την από 30.9.05 «εξώδικη διαμαρτυρία - απάντηση - δήλωση» των ανωτέρω προς την καθ' ης, την από 5.10.2005 κοινή επιστολή των ως άνω τεσσάρων Συνδέσμων προς την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, την 5.12.2005 δήλωση υπογεγραμμένη από 48 πρατηριούχους του Συνδέσμου Πρατηριούχων Αθηνών ότι σε περίπτωση που υποχρεωθούν να υπογράψουν τη σύμβαση με την καθ' ης, προ του κινδύνου να μην έχουν εμπορεύματα να διαθέσουν και να κλείσουν τα πρατήρια τους, αυτό δε θα είναι προϊόν της ελεύθερης βουλήσεως τους διότι δεν έχουν εναλλακτική λύση, την εξώδικη διαμαρτυρία όλων των (τεσσά-

ρων) Συνδέσμων της 1.12.2005 προς την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ στην οποία καλείται η τελευταία να απόσχει από κάθε ενέργεια για την εφαρμογή των νέων όρων πωλήσεως μέχρι την έκδοση απόφασης ασφαλιστικών μέτρων της Επιτροπής Ανταγωνισμού). Επίσης, στις 13.10.2005, οι προαναφερθέντες Σύνδεσμοι Πρατηριούχων Αθηνών, Πειραιώς, Αχαΐας και Θεσσαλονίκης, κατέθεσαν, από κοινού, στην Γ.Δ.Α. καταγγελία κατά της εταιρείας ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, για παράβαση των άρθρων 2 και 2α του ν.703/1977, ως ισχύει και του άρθρου 82 ΣυνθΕΚ ενώ εν συνεχεία την 17.11.2005 οι καταγγέλλοντες Σύνδεσμοι κατέθεσαν κοινή αίτηση με την οποία ζητούσαν να εξετάσει η Επιτροπή την περίπτωση αυτεπαγγέλτου λήψης των προσηκόντων ασφαλιστικών μέτρων κατά της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ.

Πέρα από το μονομερές της επιβολής των όρων της νέας συνεργασίας, πιθανολογήθηκε ότι είναι αυθαίρετοι οι προαναφερθέντες γενικοί όροι, βάσει των οποίων η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ επιφυλάσσει στον εαυτόν της το δικαίωμα να αλλάζει τους όρους της συνεργασίας οποτεδήποτε και κατ' απόλυτο κρίση, καθώς και ο όρος ότι η παραγγελία μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2005 συνιστά πλήρη και ανεπιφύλακτη αποδοχή των όρων της νέας συμφωνίας. Συγκεκριμένα, πιθανολογήθηκε ότι είναι αυθαίρετοι οι εξής γενικοί όροι του προοιμίου του από 6 Ιουλίου 2005 σχεδίου έγγραφης σύμβασης της: «Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιεί οποτεδήποτε τους παρακάτω όρους κατά την απόλυτη κρίση της με σχετική γνωστοποίηση της στην οποία θα καθορίζεται ο χρόνος ισχύος κάθε τροποποίησης... Σε κάθε περίπτωση, η υποβολή οποιασδήποτε παραγγελίας Προϊόντων μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2005 συνιστά πλήρη και ανεπιφύλακτη αποδοχή των όρων του παρόντος και κάθε θέμα σχετικά με την εκτέλεση της θα διέπεται από το παρόν» καθώς για τον ίδιο ανωτέρω λόγο και ο ειδικός όρος Γ.2 «Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ δύναται να παρέχει προς τους Πελάτες πίστωση, η οποία εξαρτάται κατά περίπτωση από διάφορα κριτήρια, όπως οικονομική επιφάνεια και φερεγγυότητα, προηγούμενο ιστορικό πληρωμών, και καθορίζεται από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, η οποία δύναται να τροποποιεί τα όρια και τους όρους της παρεχόμενης πίστωσης κατά την απόλυτη κρίση της».

Οι καταγγέλλοντες της κυρίας δίκης και εδώ παρασταθέντες ισχυρίσθηκαν ότι αυθαίρετοι είναι και οι τρεις ειδικοί όροι της μειώσεως της πιστώσεως από δέκα (10) ημέρες σε οκτώ (8), της αντικαταστάσεως των προσημειώσεων με τραπεζικές εγγυητικές επιστολές, καθώς και αυτός της ελάχιστης ποσότητας παραγγελιών και αποθεματοποιήσεως των εμπορευμάτων, ο καθένας μόνος του, εν πάση δε περιπτώσει εάν ληφθούν υπ' όψη και οι τρεις μαζί. Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ αρνείται πλήρως τους ως άνω ισχυρισμούς. Σχετικά με τους δύο πρώτους από τους όρους αυτούς η Επιτροπή επιφυλάσσεται να τους εξετάσει στο πλαίσιο της κυρίας δίκης, όταν η Γ.Δ.Α. θα έχει συλλέξει περισσότερα στοιχεία, τα οποία να θεμελιώνουν οριστική κρίση επί του καταχρηστικού ή μη των όρων αυτών.

Ο ειδικός όρος της ελάχιστης παραγγελίας και αποθεματοποιήσεως, πιθανολογήθηκε κατά πλειοψηφία ως αυθαίρετος, κατά το μέτρο που επιβάλει τις ελάχιστες μονάδες παραγγελίας για κάθε σήμα (1 χαρτοκιβώτιο, Vz χαρτοκιβώτιο ή 10 κούτες) και επίσης τους συνδυασμούς κατά χαρτοκιβώτια και όχι κούτες κατά την ελεύθερη επιλογή του πρατηριούχου, ανάλογα με τις ανάγκες τους, καθώς πιθανολογείται ότι θα δημιουργήσει δυσανάλογα μεγάλες αποθεματοποιήσεις στα πρατήρια, με αποτελέσματα δυσμενή για τους πρατηριούχους (χονδρεμπόρους) και/ή τους παραγωγούς ανταγωνιστές της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ. Τούτο, διότι οι χονδρέμποροι είναι υποχρεωμένοι ή να μισθώσουν και άλλους χώρους, με συνέπεια την αύξηση του κόστους τους ή να παύσουν να προμηθεύονται προϊόντα από άλλους ανταγωνιστές της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ή εν πάση περιπτώσει να μειώσουν τις αγοραζόμενες ποσότητες.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, πιθανολογήθηκε κατά πλειοψηφία άμεσα επικείμενος κίνδυνος ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέρον, δηλ. στον ανταγωνισμό, διότι στο μέτρο που οι προαναφερθείσες διατάξεις του από 6 Ιουλίου 2005 σχεδίου έγγραφης σύμβασης της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ καθιστούν την προμήθεια αυτών των προϊόντων επαχθέστερη ή αδύνατη, ακυρώνουν το βασικό γνώρισμα των πρατηρίων και κυρίαρχο πλεονέκτημα από την άποψη του ανταγωνισμού του συγκεκριμένου επαγγελματικού κλάδου, δηλαδή τη δυνατότητα να προσφέρουν στους πελάτες τους (περίπτερα, ψιλικά κλπ.) όλα τα είδη, δηλ. όλες τις μάρκες σιγαρέτων και ειδικότερα αυτές που έχουν μεγάλη ζήτηση, όπως της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ. Στην προέκταση εξ άλλου της ίδιας συλλογιστικής η σημαντική μείωση του αριθμού των πρατηρίων, που συνεπάγεται ο ελλιπής εφοδιασμός τους με τα επίμαχα προϊόντα θα οδηγήσει στη μετατροπή ενός υπάρχοντος ευρέως πολυπωλίου σε ένα ολιγοπώλιο. Ο αυτός κίνδυνος υπάρχει όσον αφορά και την αγορά ανταγωνιστών της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, κατά τα προαναφερθέντα.

Δ. Κατά την άποψη όμως δύο μελών της ΕΑ σκοπός του άρθρου 2α του 703/1977 δεν είναι η διαιώνιση συμβατικών σχέσεων (ΕΑ 145/11/2000) ή διατήρηση σταθερού εισοδήματος είτε για τον προμηθευτή είτε για τους διανομείς αλλά η εξασφάλιση εύλογης προθεσμίας για τις επιχειρήσεις να προσαρμοσθούν στα νέα δεδομένα, για την απόσβεση σημαντικού μέρους των τυχόν επενδύσεων στις οποίες υποβλήθηκαν εξ αιτίας της συγκεκριμένης εμπορικής συνεργασίας ή για την ανεύρεση των τυχόν διαθεσίμων εναλλακτικών λύσεων για την επιχειρηματική τους δραστηριότητα.. Στα πλαίσια αυτά γίνεται γενικά δεκτό ότι ο προμηθευτής, προκειμένου να βελτιώσει τη θέση του στον ανταγωνισμό, έχει το δικαίωμα να επιλέγει ή να τροποποιεί το σύστημα διανομής των προϊόντων του ή να μεταβάλει τους εμπορικούς ή πιστωτικούς όρους συναλλαγής με τους διανομείς του, αρκεί με τις ενέργειες ή πρακτικές του αυτές, να μη παραβιάζει τις απαγορευτικές διατάξεις του άρθρου 2α του 703/1977.

Συγκεκριμένα, δεν θα πρέπει ο διανομέας να βρίσκεται σε θέση οικονομικής εξάρτησης, από τον προμηθευτή του ή, αν βρίσκεται σε θέση οικονομικής εξάρτησης, δεν θα πρέπει οι επιλογές του προμηθευτή να συνιστούν καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης του.

Είναι γενικά αποδεκτό (βλέπε και παραπάνω) ότι μια επιχείρηση - έμπορος/διανομέας βρίσκεται σε θέση οικονομικής εξάρτησης από έναν προμηθευτή αν, δυνητικά, τουλάχιστον κάποιες μονομερείς ενέργειες του τελευταίου (όχι αναγκαστικά οι κρινόμενες σε μια συγκεκριμένη υπόθεση ενέργειες) μπορεί να έχουν ως συνέπεια

να μειώνεται σημαντικά η ικανότητα της εξαρτημένης επιχείρησης να ανταπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, πράγμα που μπορεί να την οδηγήσει ακόμη και σε αδυναμία να συνεχίσει τη λειτουργία της. Καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης οικονομικής εξάρτησης υπάρχει όταν ο προμηθευτής προβαίνει σε μια συγκεκριμένη ενέργεια που έχει την ανωτέρω συνέπεια.

Στην υπό κρίση υπόθεση, θα υπήρχε σχέση οικονομικής εξάρτησης αν για παράδειγμα η διακοπή προμήθειας του διανομέα εκ μέρους του προμηθευτή είχε την ανωτέρω συνέπεια (σημαντική μείωση της ικανότητας της εξαρτημένης επιχειρήσεως να ανταπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό). Η ικανότητα του διανομέα να ανταπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό μπορεί να μειωθεί είτε λόγω του ότι μια τέτοια μονομερής ενέργεια του προμηθευτή μπορεί να τον θέτει σε δυσμενή σχετική θέση έναντι άλλων διανομέων ανταγωνιστών του (κάτι τέτοιο θα συνέβαινε αν κάποιοι ανταγωνιστές διανομείς ήταν σε θέση να προμηθεύονται όλα τα σχετικά προϊόντα - τόσο από το συγκεκριμένο προμηθευτή όσο και από και τους ανταγωνιστές του - κάτι που η ίδια δεν μπορεί να κάνει), είτε λόγω του ότι η μονομερής ενέργεια του προμηθευτή μπορεί να θέτει σε δυσμενή θέση (π.χ. λόγω του ότι οδηγεί σε μια γενικευμένη αύξηση του κόστους τους) όλους τους ανεξάρτητους εμπόρους/διανομείς του.

Στην υπό κρίση υπόθεση σίγουρα δεν συντρέχει η πρώτη περίπτωση δεδομένου ότι οι ενέργειες του προμηθευτή κατευθύνονται ισοδύναμα προς όλους τους διανομείς και μια μονομερής διακοπή στην προμήθεια όλων των υφιστάμενων διανομέων του δεν θα τους οδηγούσε σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους διανομείς που στο μέλλον θα διανέμουν με τρόπο αποκλειστικό τα προϊόντα του προμηθευτή (της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ) - με δεδομένο ότι οι τελευταίοι θα προμηθεύουν το μικρότερο ποσοστό των προϊόντων (40%, έναντι 60% των άλλων).

Σχετικά με την περίπτωση η διακοπή της προμήθειας των προϊόντων του προμηθευτή να μειώσει σημαντικά την ικανότητα όλων των διανομέων να ανταπεξέλθουν στον ελεύθερο ανταγωνισμό, κατά την άποψη της μειοψηφίας δεν μπορεί να πιθανολογηθεί, ούτε από τα στοιχεία που συνέλλεξε η Γ.Δ.Α. ούτε και από όσα προέκυψαν κατά την ακροαματική διαδικασία, ότι θα υπήρχε σημαντική μείωση της ικανότητας των διανομέων να ανταπεξέλθουν στον ανταγωνισμό ως απόρροια ενδεχόμενης διακοπής της προμήθειας των προϊόντων του προμηθευτού. Το γεγονός ότι υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός διανομέων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και ότι στις άλλες πόλεις της Ελλάδας (πλην των Αθηνών, της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας) δραστηριοποιείται, ακόμη και σήμερα, μεγάλος αριθμός αποκλειστικών διανομέων σιγαρέττων, αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει δυνατότητα σημαντικών οικονομιών κλίμακας ή φάσματος στην δραστηριότητα διανομής. Αν υπήρχαν σημαντικές οικονομίες κλίμακας τότε θα αναμενόταν ότι ο αριθμός των διανομέων, π.χ. στην Αθήνα, θα ήταν πολύ μικρότερος, ενώ αν υπήρχαν σημαντικές οικονομίες φάσματος τότε θα αναμενόταν να μην είναι βιώσιμη η διανομή μέσω αποκλειστικών διανομέων στην υπόλοιπη Ελλάδα (πλην των Αθηνών, της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας). Αν και γενικά, για κάποιον συγκεκριμένο διανομέα, η διακοπή προμήθειας του 40% περίπου των προσφερομένων μαρκών θα οδηγήσει σε σχετικά υψηλότερο κόστος λόγω απωλειών οικονομιών φάσματος, αν αυτές οι απώλειες δεν είναι σημαντικές και μπορούν, τουλάχιστον εν μέρει, να αντισταθμιστούν από περαιτέρω εκμετάλλευση οικονομιών κλίμακας (από την σχετικά μεγαλύτερη δραστηριότητα ανά μάρκα για τις υπόλοιπες μάρκες), μπορεί βάσιμα να πιθανολογηθεί ότι η νέα ισορροπία που θα προκύψει από μια μεταστροφή της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ σε σύστημα με αποκλειστικούς διανομείς θα είναι μία ισορροπία στην οποίαν ορισμένοι από τους υπάρχοντες διανομείς επιλέγουν να μετατραπούν σε αποκλειστικούς διανομείς της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ (κάτι που η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ θα έχει κάθε κίνητρο να δεχτεί με δεδομένη την μακρόχρονη εμπειρία των υπαρχόντων διανομέων, αν υποτεθεί ότι στόχος των ενεργειών της είναι να λειτουργήσει με σύστημα αποκλειστικών διανομέων) ενώ ορισμένοι άλλοι επιλέγουν να διατηρήσουν την διανομή των άλλων μαρκών, οπότε ο συνολικός αριθμός διανομέων - αποκλειστικών και μη αποκλειστικών - παραμένει περίπου ο ίδιος με τον συνολικό αριθμό σήμερα χωρίς σημαντική μεταβολή στα κέρδη των διανομέων από τα σημερινά επίπεδα.

Συμπερασματικά, η άποψη της μειοψηφίας είναι ότι δεν μπορεί εν προκειμένω να πιθανολογηθεί σχέση οικονομικής εξάρτησης των διανομέων από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ.

Αλλά και αν ακόμη ήθελε υποτεθεί ότι υπήρχε σχέση οικονομικής εξάρτησης επί τη βάση της ενδεχομένης επίπτωσης από μια διακοπή στην προμήθεια των μαρκών της εκ μέρους της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, σίγουρα δεν μπορεί να προκύψει ή έστω να πιθανολογηθεί καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης αυτής για τις υπό κρίση μονομερείς ενέργειες της. Αυτό γιατί σίγουρα οι συγκεκριμένες ενέργειες, όπως με τις ανωτέρω σκέψεις, σχετικά με την δυνητική οικονομική επίπτωση στους διανομείς από την δυσμενέστερη σχετικά ενέργεια της πλήρους διακοπής στην προμήθεια μαρκών της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, καταδείχθηκε δεν οδηγούν σε σημαντική μείωση της ικανότητας των διανομέων να ανταπεξέλθουν στον ανταγωνισμό.

Εξ άλλου από τα συλλεγέντα στοιχεία από τη Γ.Δ.Α. και τα όσα προέκυψαν κατά την ακροαματική διαδικασία πιθανολογείται ότι στους διανομείς προσφέρονται εναλλακτικές λύσεις που δεν φαίνεται να έχουν τόσο σοβαρά μειονεκτήματα ώστε θα μπορούσαν να τους οδηγήσουν σε αδυναμία να συνεχίσουν την λειτουργία τους (π.χ. προμήθεια από άλλους διανομείς, πρακτική που θα εξασφάλιζε την διατήρηση της πελατείας τους έστω και με σχετική μείωση του περιθωρίου κέρδους των).

Επί πλέον, κατά την άποψη της μειοψηφίας, και σταθμίζοντας τα αντιτιθέμενα συμφέροντα στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας, οι περισσότεροι όροι της προταθείσης σύμβασης συνεργασίας της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ και των διανομέων της δεν είναι αυθαίρετοι ως μη αποκλίνοντες από τους συνήθεις όρους συναλλαγής που ισχύουν στη σχετική αγορά. Αν και το περιεχόμενο του σχεδίου σύμβασης πιθανολογήθηκε ότι επιβλήθηκε από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ μονομερώς και χωρίς να είναι αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων, τούτο και μόνο το γεγονός δεν αρκεί για να κριθούν οι όροι ως καταχρηστικοί. Διαφορετική προσέγγιση στο θέμα θα είχε ως συνέπεια να μην είναι επιτρεπτή η κρίση ότι ορισμένοι

μόνον από τους περιεχόμενους στο προτεθέν σχέδιο σύμβασης όροι είναι καταχρηστικοί ενώ άλλοι δεν είναι αφού, και οι μεν και οι δε, επιβλήθηκαν μονομερώς και όχι ως αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων ή με άλλα λόγια κάθε μονομερής ενέργεια ενός προμηθευτή θα έπρεπε να κρίνεται καταχρηστική ακόμη και αν είναι προφανώς ευεργετική για τους διανομείς της! Για να κριθεί μια μονομερής ενέργεια ως καταχρηστική θα πρέπει η ενέργεια αυτή να οδηγεί σε σημαντική μείωση της ικανότητας των διανομέων να ανταπεξέλθουν στον ανταγωνισμό κάτι που δεν πιθανολογήθηκε.

Συνεπώς, κατά την άποψη της μειοψηφίας, για τις υπό εξέταση ενέργειες του προμηθευτή (ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ) δεν μπορεί να πιθανολογηθεί καταχρηστική εκμετάλλευση σχέσης οικονομικής εξάρτησης.

Τέλος σύμφωνα με την άποψη της μειοψηφίας, σίγουρα δεν προκύπτει από τα στοιχεία της Εισήγησης αλλά και από όσα προέκυψαν κατά την ακροαματική διαδικασία, ούτε και μπορεί να πιθανολογηθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο ότι οι μονομερείς ενέργειες (όροι) της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ οδηγούν σε άμεσα επικείμενο κίνδυνο πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέρον. Όπως προαναφέρθηκε, δεν προκύπτει ότι οι εν λόγω όροι θα οδηγήσουν σε σημαντική μείωση της ικανότητας των διανομέων να ανταπεξέλθουν στον ανταγωνισμό, ακόμη και στην περίπτωση που πιθανολογηθεί ότι οι εν λόγω όροι θα οδηγήσουν στην μη δυνατότητα τους να προσφέρουν στους πελάτες τους (περίπτερα, ψιλικά κλπ) όλα τα είδη, δηλ. όλες τις μάρκες σιγαρέτων. Επιπλέον, και περισσότερο σημαντικό, για το ενδεχόμενο άμεσου κινδύνου πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέρον, ακόμη και να μη μπορούν, ως απόρροια των ενεργειών της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, να προσφέρουν ορισμένοι διανομείς τις μάρκες του, δεν συνεπάγεται βλάβη στο δημόσιο συμφέρον, στο βαθμό που κάποιοι άλλοι διανομείς (έστω, οι αποκλειστικοί διανομείς της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ) θα τις προσφέρουν και με δεδομένο, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, ότι σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να πιθανολογηθεί, κατά την άποψη της μειοψηφίας, ση μαντική μείωση του αριθμού των πρατηρίων από τις συγκεκριμένες υπό εξέταση ενέργειες, αλλά ακόμη και αν πιθανολογηθεί ότι οι ενέργειες αυτές οδηγούν σε μελλοντική διακοπή προμηθειών σε μη-αποκλειστικούς διανομείς. Ειδικότερα, όπως προαναφέρθηκε, η νέα ισορροπία που πιθανολογείτε ότι θα προκύψει στην αγορά διανομέων από μια μεταστροφή της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ σε σύστημα με αποκλειστικούς διανομείς θα είναι μία ισορροπία στην οποία, ο συνολικός αριθμός διανομέων - αποκλειστικών και μη αποκλειστικών - παραμένει περίπου ο ίδιος με τον συνολικό αριθμό σήμερα, χωρίς αρνητική επίδραση στους καταναλωτές, και με τα κέρδη των διανομέων να παραμένουν στα σημερινά περίπου επίπεδα.

Τέλος σημειώνεται ότι, κατά την άποψη της μειοψηφίας, δεν είναι δυνατή, από τα συλλεχθέντα από την Γ.Δ.Α. στοιχεία και από όσα προέκυψαν κατά την ακροαματική διαδικασία, μια εμπεριστατωμένη εξέταση της δυνητικής επίπτωσης των υπό εξέταση ενεργειών της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ή ακόμη και της ενδεχομένης μελλοντικής διακοπής προμηθειών σε μη-αποκλειστικούς διανομείς, σε άλλους μικρότερους σε μέγεθος και οικονομική ισχύ προμηθευτές, με τρόπο που να επιτρέπει μια πιθανολόγηση της επίπτωσης αυτής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αποφασίζει, κατά πλειοψηφία, τα ακόλουθα:

1. Στο από 6 Ιουλίου 2005 σχέδιο έγγραφης σύμβασης της ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ υπό τον τίτλο «Εμπορικοί και Ειδικοί Όροι Συνεργασίας» αίρεται προσωρινά, μέχρις εκδόσεως αποφάσεως από την Επιτροπή επί της κυρίας υποθέσεως, η ισχύς:

α) του γενικού όρου του προοιμίου: «Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιεί οποτεδήποτε τους παρακάτω όρους κατά την απόλυτη κρίση της με σχετική γνωστοποίηση της στην οποία θα καθορίζεται ο χρόνος ισχύος κάθε τροποποίησης...».

β) του γενικού όρου του προοιμίου, σύμφωνα με τον οποίο η παραγγελία μετά την 1η Σεπτεμβρίου 2005 συνιστά πλήρη και ανεπιφύλακτη αποδοχή των όρων της νέας συμφωνίας.

2. Στον όρο Γ.2 του ιδίου ως άνω σχεδίου: «Η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ δύναται να παρέχει προς τους Πελάτες πίστωση, η οποία εξαρτάται κατά περίπτωση από διάφορα κριτήρια, όπως οικονομική επιφάνεια και φερεγγυότητα, προηγούμενο ιστορικό πληρωμών, και καθορίζεται από την ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ, η οποία δύναται να τροποποιεί τα όρια και τους όρους της παρεχόμενης πίστωσης κατά την απόλυτη κρίση της», νοείται, μέχρις εκδόσεως αποφάσεως από την Επιτροπή επί της κυρίας υποθέσεως, ότι η ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ θα κρίνει κατ' εύλογο και όχι κατ' απόλυτο κρίση.

3. Στο ίδιο ως άνω σχέδιο, αίρεται προσωρινά, μέχρις εκδόσεως αποφάσεως από την Επιτροπή επί της κυρίας υποθέσεως, η ισχύς του όρου περί ελάχιστης ποσότητας παραγγελίας ανά σήμα ενώ παραμένει η υποχρέωση της συνολικής ελάχιστης ποσότητας παραγγελίας να είναι τα δέκα (10) χαρτοκιβώτια.

4. Απειλεί την εταιρεία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ με χρηματική ποινή δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης προς την απόφαση αυτή.

Η απόφαση εκδόθηκε την 18 Ιανουαρίου 2006.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Πρόεδρος	Η Γραμματέας
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ	ΟΛΓΑ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http://www.et.gr – e-mail: webmaster@et.gr